

Annin osa elämästä

Kirj. A. A.

Hiljaa, suruisasti laulaen yöryivät meren mämingit valkoseen hiekkarantaan. Oli kuuma heinäkuun päivä. Kello lähenei jo kahdeksatta ja päivän viime säteet heittivät pitkiä varjojaan yli tuttojen kunnaiden. Aurinko hohteellaan kultasi koko maan ja erittäin kauniina välkkyi tummansininen aava meri.

Rannan raitojen siimeksestä kuuluu iloista naurua ja huutoja. Iso liuta nuoria tyttöjä oli rannassa uimatonhuissa. Pistivätpä toisinaan lauluksikin, laulaen kaksiaanisä koulussa opittuja kansakoululaulujaan. Kauas merelle kaikuivat säveleet, joita metsän kaiku toisti. Oi, kuinka nämä tyttöset rakastivat elämää! Kaikelle he nauroivat ja huolettomina hymyilivät koko maille.

Samaan aikaan oli rannalla pieni tyttönen, nimeltä Anni. Hänellä ei ollut koskaan aikaa menä tyttöjen kanssa uimaan illassella, eikä hän saanut päivälläkään ottaa osaa leikkiin. Hän oli orpo tyttö, jonka täytyi elää omasta työstään. Anni oli kaksivuotias kun hänen äitinsä kuoli. Hän ei tiennyt miksi äiti kannettiin pois, mutta hänen pikkusydän oli sulaa itkusta kun hän kutsui äitiään. Äidin kaipaus tuli hänelle niin kipeäksi, että silloinkin kun ei hän äitiä itkien muistellut, hän lauloi: "Tule mamma kotiin!"

Anni oli vasta kuusivuotias kun hänen isänsäkin kuoli ja siitä asti oli hän ollut yksin maailmassa. Annin mielestä oli se pieni kotimurkka ollut taivas, vaikka hän siellä oli niin monta itkuä itkenyt ja puutetta kokenut. Rakkaista muistoista rikkaita olivat ne vuodet, jotka isä eli. Kun isä saapui raskaasta työstä kotiin koetti isän pieniä pikkeä tehdä parhaat palvelukset hänelle, laittoi pesuvettä, toi "patiinit" ja puhautta vaatteet. Hän oli ollut aina niin onnellinen odottaessaan isää kotiin iltasin. — Mutta nyt oli isäkin poissa, eikä häntä kukaan rakastanut eikä polvellaan pitänyt. Anni palveli lapsenpiikana. Hän sai palkkseen ruuan ja vanhoja vaatteita. Myöskin hän sai potkua ja tukkapölyä ja haukkumanimiä, harvoipaa hän omaa nimeään kuulkaan.

Mutta kuinka Anni nyt oli rannassa, oliko hänkin päässyt uimaan? — Eipä suinkaan. Hänet oli lähetetty rantaan huohtomaan lapsenriepuja. Vahingossa oli häneltä pudonnut yksi lapsen pitsinen myssy veteen ja oli se uponnut ennenkuin hän ehti sitä saamaan kiinni. Etsiessään risua rannalta, hän äkkäsi leikkivät työt. Heitä katsellessa hän unohti koko lapsen lakin ja kaiken muunkin ja unohtui ihaillemaan merta ja luontoa. Ihme ja kumma, vaikka olen täällä joka päivä käynyt, en muista, että kaikki olisi koskaan noin kauniisti kukkunut. Ovatko nämä pensaat ja puut olleet ennen näin vihreitä ja onko meri ennen noin kullalta välkähdelety? — On varmaan. Ovatkohan nuo työt aina yhtä iloisia ja joutilaita ja mitä, saavatko he kesälläkin kävellä uusissa kengissä? Minun täytyy juosta paljain jaloin niin, että varpaani ja jalkani ovat naarmuissa. Miksi minun täytyy pitää talvella toisten vanhoja tallekoita ja toisten ryysyjä, ja miksi en saa kesällä leikkiä ja talvella olla kellekämässä kuten muut lapset? Miksi minun täytyy aina

Lastenosasto

RAY, MINN.

Päivää pienet Toverittaren lukijat! En ole taas kirjoittanut Lasten osastoon pitkään aikaan ja nyt pisti päähäni kertoa vähän joulunvietosta ja vähän muustakin.

Minä olen 11-vuotias nyt. Minä en osaa kirjoittaa vielä paljon suomenkieltä, mutta lukea minä sitä osaan.

Täällä on kovin kylmää eikä aurinkoa ole näkynyt taas moneen päivään. Influenssaa on taas liikkeellä, mutta kouluamme ei ole sulettu. Meillä ei ollut tänä vuonna ollenkaan joululomaa koulusta. Koululla ei joulusaatona ohjelmaa ja siellä oli oikein hauskaa. Joulupukki kävi jakelemassa lahjoja lapsille. Minäkin sain paljon lahjoja.

Isäni on tukkimetsässä työssä. Hän on täytyy ajaa tukkia viiden mailin päästä kaupunkiin.

Minulla on 9-vuotias veli; hän on kolmannella luokalla ja minä olen viidennellä ja kuudennella luokalla koulussa.

Onnea kaikille vuonna 1919. Kaikki tämän kylän lapset lähettävät terveisiä kaikille lapsille, jotka lukevat Toverittarta. — Salma Järvi.

NORTHPORT, WASH.

Hyvä Maiju-täti ja Lasten osaston lukijat. Minäkin päätin kirjoittaa jotakin Lasten osastoon.

Me suamme taas käydä koulua. Koulu oli suljettuna influenssan takia ennen joulua. Minä olen seitsemännellä luokalla ja Aune-sisko on viidennellä ja veljeni on neljännellä

ulos. Hän haki sammaleisen paikan ja heittäytyi siihen istumaan. Sanomaton ikävä ja yksinäisyyden tunne valtasi hänen mieltänsä ja hän alkoi hyrällä hiljaa:

O, miksi tänne synnyinkään
Orjana raatamaan.
Tietäni kuljen yksinään
Kun kaiku vastaa vaan.

Mä metsätiellä laulellen
Kaihoi karkoitain.
Rakkaitani muistellen
Kaihoten kaipailin.

Väsyneenä hän heittäisi pitkälleen sammalille ja nukahti. Kun hän heräsi aamulla, ei hän enää ajatellutkaan Paavilain meinaa. Hän lähti tallustelemaan naapurikyliä kohden etsimään uutta lapsenpiian paikkaa. Aamiaisekseen hän söi mansikoita ja puolukypsiä mustikoita mäen rinteestä ja ui ja pulkoi meressä oikein mielin määrin. Tuntui oikein hyvältä ja elämä alkoi näyttää hiukan valoisammalta kuin eilen illalla.

Ei ollut helppoa uuden paikan saanti kun oli niin karkuteillä entisestä paikasta, mutta ennen iltaa hän sentään jo pääsi Miettisele pikkui puiksi. Oli kaksi lasta hoidettavana ja kaksi huonetta siivottavana ja palkkaa luovattiin viisi markkaa kuukaudella. Annin ensimmäinen kapinointin orjuuttajansa vastaan oli siis tuottanut hänen oloihinsa hieman parannuksia.

Annista kasvoi leppymätön riis-tojärjestelmän vihollinen. Hän oli ensimmäisiä työväenyhdistyksen jäseniä siinä kylässä, jossa hän asui. Katkera elämäkoulu ei voinut koskaan sokaista häntä uskomaan mitään hyvää sellaisesta järjestelmästä, jossa köyhät ja orvat ovat niin kovaosaisia kuin hänkin oli ollut.

luokalla koulussa. Aamulla kun menimme kouluun, tahtoo pakkaneen usein sivellä nenten päitä, mutta kyllä talvikin on silti hauska; on niin lystiä lasketella kelkoilla ja luitella jäällä.

Meillä oli sunnuntai koulu syksyllä alkasin, mutta senkin täytyi lopettaa saman influenssan takia, eikä se ole vielä alkunut. Minä tykkäsin, että se alkaisi. Siellä oppisi lukemaan suomenkieltä sekä laulamaan.

Toivotan onnellista vuoden jatkoa kaikille Toverittaren lukijoille. — Matilda Raisio.

SAND COULEE, MONT.

Haloo, kaikki isot ja pienet Toverittaren lukijat!

En olekaan kirjoittanut taas pitkään aikaan. Täällä ovat oikein sivevät ilmat tammikuun ilmoiksi. Joulukin on taas ohi. Emme saaneet joululomaa kun jouduimme influenssan takia syksyllä olemaan niin paljon pois koulusta.

Uuden vuoden päivä oli merkkipäivä täällä, kun silloin lakattiin myymästä viinaa. Sen asian kunnaksi oli kekkarit t. k. 11 päivän illalla.

Kurkkumäki on alkanut hikkua täällä ja on se vienyt jo kaksi nriä, nim. John Mäen ja Elizabeth Kukin.

Onnellista uutta vuotta Maiju-tädille ja kaikille tämän osaston pienille lukijoille. — Toveruudella: Wm. C. Hill.

WESTERLY, R. I.

Haloo, Toverittaren lukijat! Sillä on pitkä aika kun viimeksi kirjoitin Toverittareen. Nyt koetan uudelleen jos kyhäykseni saa tilaa Lasten osastossa.

Täällä on ollut kauniit ilmat näihin asti, vaan tämän kum 4 p. satoi vähän lunta että nyt on maassa sen verran että voi kolkalla mikkeä laukea. Vaikka ei minulla ole paljon aikaa ottaa sitä huvia kun täytyy auttaa äitiä, sillä hänellä on niin paljon työtä kun meitä on kuusi lasta. Minä olen 13 vuoden vanha ja nuorin sisko on 14 kuukauden vanha. Minua nuorempi veli auttaa isää ulkotöissä, ruokkii kanat ja käy päivisin antamassa tukon heiniä lehville ja hevoselle. Isä käy työssä kivimurholla vaan kun hänen palkkansa ei riitä meidän kallekien ylläpitämiseen, niin hänen täytyi vuokrata pieni farmi tästä Westerlyn kaupungin syrjästä ja tehdä farmityötä kesän aikana, josta saamme sitten ruuan apua, ettei tarvitse kallekia ostaa kaupasta.

Täällä raivoaa taas uudelleen se espanjalainen influenssa. Koulu ja kaikki yleiset kokoontumapaikat on suljettu. Yli tuhannen sairastumistapausta on jo ilmoitettu olevan tässä kaupungissa. Kyllä se on kaubena tautia kun se tekee niin paljon orpolapsia, joista useankin kohtalo on hyvin kurja, kun moni jää aivan vieraan hoidon alle. Minä en ainakaan toivoisi sitä meidän osallemme.

Ehkäpä lopetan täällä kertaa, etten ikävystytä Toverittaren lukijoita, ja toivotan kaikille Toverittaren lukijoille hauskaa vointia tälle alkavalle vuodelle. — Toveruudella:

Laina Lepikkö.

Jos olette

Kipeä

Pyytää VAPA LÄÄKE KIRJA No. 8.

Jossa yli 25 erilaista ruokaa ja niiden tauteja on selitetty, sekä täydellinen luettelo uusista lääkkeistä. Lääketieteen taidin nimeltä eli taudin oireet ja ne esittämme tulle mitään lääke olisi tilattava, lääkkeitä kukaan y. m. (Lääkkeet eivät ole patenttilääkkeitä vaan tosi suomalaisia lääkkeitä.)

(Tämän kirjan saatta vapaasti, ja pitäisi olla jokaisen suomalaisen kodissa, sillä ette tiedä, koska tarvitsette sitä. Varokaa hembunäköisiä lääkkeitä ja hembunäköisiä.)

Lignell'in Apteeki on suuri — suom. Apteeki Yhdysvalloissa — P. A. LIGNELL CO., Superior, Wis.